

РЕШЕНИЕ

№ 3575

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3717** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано по жалба на В. Е. С., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 чрез адв. А. Р., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 9 срещу Заповед № 513з-2183/18.03.2021 г., издадена от Директор на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 4 вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 вр. чл. 200, т. 12 и т.15 вр. чл 204, т. 3 от ЗМВР. В същата са релевирани доводи, че заповедта е издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. С оглед на това, се иска отмяна на оспорения административен акт, претендират се сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Р., който поддържа депозирания жалба и моли съда да отмени оспорената заповед по изложените в същата съображения. Претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт В., който моли съда да потвърди издадената заповед, като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият В. Е. С. е полицай в 01 Група на сектор „М.“, отдел „Охранителна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, което обстоятелство не е спорно между страните.

От административната преписка се установява, че със Заповед № 513з-14773/26.10.2020 г., издадена от Директор на СДВР е образувано на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР дисциплинарно производство срещу В. Е. С. – полицай в 04 взвод в 01 група на сектор „М.“, отдел „Охранителна полиция“, СДВР за допуснато тежко нарушение на служебната дисциплина. Със същата, С. е отстранен от работа. Заповедта е оспорена в частта относно отстраняването на жалбоподателя от работа. С Решение № 515/01.02.2021 г., постановено по административно дело № 11301/2020 г. на АССГ същата е отменена в тази част като незаконосъобразна. С Решение № 7960/01.07.2021 г., постановено по административно дело № 4088/2021 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила /л.32-36/.

В хода на образуваното дисциплинарно производство е установено, че на 25.10.2020 г., младши инспектор В. Е. С. е бил назначен в наряд като ПП-210 на метростанция „Европейски съюз“, съгласно месечен график за работа № 513р-93795/03.11.2020 г. и копие на ежедневна ведомост № 513р-23578/20.03.2020 г. Около 15:00 часа, полицейският служител С. спрял за проверка лице от мъжки пол, впоследствие установено като А. С., придвижващ се в района на метростанцията без поставена на лицето защитна маска. Младши инспектор С. отправил предупреждение спрямо младежа да постави защитна маска или друго средство, покриващо носа и устата в обществено закрито място, след което употребил физическа сила и помощни средства спрямо младежа. По разпореждане на младши инспектор Т. И. – командир на отделение в 01 група на сектор „М.“, О.-СДВР /назначен като ПП-100 в „Оперативен дежурен координационен център“ към сектор „М.“/ на мястото на инцидента за съдействие и изясняване на случая били изпратени няколко екипа от същия сектор. От доклада на младши експерт Т. И. и от извършения преглед на камерите за видеонаблюдение на метростанция „Европейски съюз“ е установено, че младши инспектор В. С. неправомерно е използвал физическа сила спрямо А. С., като е нанесъл удар в лицето на непълнолетния С., а малко по-късно го е държал със захват през врата и го е теглил в посока към служебното помещение в метростанцията. Около 16:30 часа е пристигнал екип на „Бърза помощ“ и потърпевшият А. С. е бил транспортиран в УМБАЛСМ „Н.Й.Пирогов“, където е извършен преглед и е установено, че непълнолетният има нанесена рана, в резултат на нанесен побой.

Към материалите по образуваното дисциплинарно производство е присъединена и жалба с вх. № 812102-1595/26.10.2020 г. по описа на МВР, подадена от Ц. Д. С. /майка на А. С./ до Главен секретар на МВР, в която подробно същата е описала инцидента от 25.10.2020 г. на метростанция „Европейски съюз“.

В хода на дисциплинарното производство, назначената от дисциплинарно наказващия орган комисия е приела за установени следните факти:

На 25.10.2020 г., младши инспектор В. Е. С. е бил назначен в наряд, съгласно месечен график за работа № 513р-93795/03.11.2020 г. и ежедневна ведомост № 513р-23578/20.03.2020 г., на метростанция „Европейски съюз“, със задача по охрана на обществения ред. Около 15:00 часа касиерът П. Л. е поискала съдействие от С. да обърне внимание на двама младежи, тъй като единият от тях влязъл без билет за него и колелото му. В тази връзка В. С. разпоредил на младежа - А. С., да си закупи билет за него и колелото му и да постави защитна маска на лицето си. Свидетелят закупил билет, но отказал да постави маска, въпреки неколкочкратните разпореждания. В отговор на това жалбоподателят не го допуснал до перона, като издърпал чрез велосипеда му и го извел до валидаторите. А. С. блъснал с велосипеда служителя в областта на краката. Младши инспектор В. Е. С. му отвърнал с удар в лицето. Веднага след това, младежът се е насочил към летящите вход/изходни врати, които изблъскал с гумата на колелото, след което младши инспектор В. С. се насочил към него. Предупредил го, че го задържа, тъй като грубо е нарушил обществения ред, посягайки на общинско имущество и на длъжностно лице. След неподчинение от страна на младежа, младши инспектор В. С., използвал физическа сила, като задържал със захват през врата нарушителя и го изтеглил в посока служебното помещение в метростанцията. Във връзка с проявената съпротива от младежа, младши инспектор В. Е. С. поискал съдействие от дежурния офицер. На място били изпратени служителите от постове МС 209 и МС 211.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от посоченото от участника в инцидента А. С. и придружаващата го В. Г.. А. С. твърди, че в коридора към въпросната служебна стаичка, полицаят го свалил на земята, ритнал го и го ударил, а друг полицаи му поставил белезници зад гърба. Сочил, че жалбоподателят се държал арогантно, като обиждал него и приятелката му. На място пристигнал бащата на А. С..

От страна на младши инспектор В. Е. С. по случая е представено Писмено сведение № 513р-102609/30.11.2020 г. В същото, полицейският служител потвърждава описаната по-горе обстановка досежно причините за възникване на инцидента. Твърди, че в отговор на неколкочкратните му разпореждания да постави маска на лицето си, младежът се държал арогантно, използвал заплашителни думи– „Ти знаеш ли с кой се занимаваш, знаеш ли кои са родителите ми и какво ще ти направят ...“ Момичето от своя страна, застанала между тях, като пречела на намерението му да не допусне нейния приятел без маска на перона. Младши инспектор В. С. успял да върне момчето с велосипеда в близост до валидаторите, като издърпвал колелото. В един момент, младежът спрял да тегли колелото към себе си и с късо, но силно и рязко движение го блъснал към тялото на служителя, като го ударил в областта на външната

част на лявото бедро, подбедрицата и корема. Полицейският инспектор не отрича, че е употребил физическа сила и помощни средства спрямо младежа. Нанесеният удар в лицето бил резултат от инстинктивна защитна реакция. Младежът започнал да крещи: „Ти ме удари, помощ, помощ ...“, насочвайки се към летящите вход/изходни врати, които изблъскал грубо с гумата на колелото. В сведението си, служителят посочва е използвал физическа сила, за да отведе младежа в служебна стая, който се съпротивлявал. Белезниците на младежа са били поставени от друг полицейски служител. В служебното помещение младежът не е представил лична карта, а само нейна снимка от телефонни му апарат, от която е полицейският служител установява, че лицето се казва А. С.. На място пристигнал бащата на младежа, с руса дама и друг мъж – Н. С., чието име разбрал по-късно. На място пристигнали и взводният командир на младши инспектор В. С. – Р. К. и началникът му на отделение – М..

Изложените от жалбоподателя факти се установяват и от изготвена от О.-СДВР експертна справка № 54-Ф/2020 г. /№ 513ек-5773/03.12.2020 г./ за извършено видео-техническо изследване на предоставените записи от [фирма] на три броя оптични носители – D.-R от камерите за видеонаблюдение на МС ЕС на 25.10.2020 г. от същата се установява, че видеото съдържа кадри за нарушаване на физическата неприкосновеност на полицейския служител, изразяващо се в бутане /избутване/ с велосипед, както и за използване на физическа сила от униформен полицейски служител, спрямо цивилно лице. На стр. 9 от експертната оценка е посочено, че 14:50:53 часа, „момчето засилва велосипеда си и с предната гума нанася удар в областта на краката на униформения служител. В същия момент „служителят изтегля напред дясната си ръка и нанася удар на момчето в горната част на тялото, като от кадрите не може с точност да бъде конкретизирано къде попада ръката на служителя“. В 16:30 часа, след физическия сблъсък между полицейския служител и А. С., на мястото на инцидента, пристигнал екип на Ц., транспортирал А. С. в УМБАЛСМ „Н.Й.Пирогов“. След извършен вътрешен преглед, е установено, че същият има кръвонасядане, в резултат на нанесен удар.

Във връзка с проведеното дисциплинарно производство е изготвена Обобщена справка № 513р-110095/29.12.2020 г. по описа на СДВР /л.52-65/. С изготвената справка, дисциплинарната комисия е приела, че с деянието си младши инспектор В. Е. С. е нарушил императивни норми от Раздел V „Употреба на сила“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерство на вътрешните работи: чл. 93 – „държавният служител зачита правото на живот на всеки човек, като използва физическа сила, помощни средства или оръжие само в предвидените от закона случаи и предели“. Прието е още, че извършеното деяние от младши инспектор В. Е. С. представлява и нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 вр. чл. 86, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗМВР, както и е извършил нарушение на утвърдените със заповед на Министър на вътрешните работи „Методически указания за използването на физическа сила, различни видове помощни средства, технически характеристики и правила за безопасност при употребата и съхранението им от органите на МВР“, утвърдени с МЗ рег. № 8121з-219/08.02.2017 г., в частта им I. „Защитни техники“, т. 2.3. „Използването на удари с ръце и крака при защита от полицейския служител в областта на главата са допустими единствено при ситуацията на абсолютна необходимост при застрашаване здравето и живота му атаки (напр. с

оръжие)“, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 12 и т. 15 от ЗМВР е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“. От комисията е посочено, че действията на полицейския служител са били провокирани от неправомерното поведение – неизпълнение на полицейско разпореждане, оказване на съпротива и нанасяне на удар спрямо него от страна на А. А. С.. В тази връзка, с оглед установеното, е предложено на младши инспектор В. Е. С. на основание чл. 194, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗМВР вр. чл. 200, ал. 1, т. 12 и т. 15 от ЗМВР да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца. Служителят младши инспектор В. Е. С. е запознат със справката, за което същият е положил личен подпис, дата и три имена /л.65/.

С покана с рег. № 513р-100955/24.11.2020 г. издадена на основание на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и във връзка с извършеното нарушение от страна на дисциплинарната комисия на служителя е указан срок да представи писмени обяснения по случая. С покана рег. № 513р-1064/05.01.2021 г. издадена на основание чл. 207, ал. 8-11 от ЗМВР и във връзка с извършеното нарушение. Дисциплинарно наказващият орган е отправил покана за представяне на допълнителни писмени обяснения по случая от страна на младши инспектор В. Е. С. със срок до 24 часа след запознаване с обобщената справка. Поканата е връчена лично срещу подпис на В. Е. С. /л.70-71/. С покана Рег. № 513р-13595/15.02.2021 г., дисциплинарно наказващият орган е уведомил младши инспектор В. Е. С., че на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и във връзка с установеното нарушение в срок до 24 часа следва предостави своите писмени обяснения по случая. Поканата е връчена на служителя на 16.02.2021 г. в 10:30 часа, срещу подпис /л.28-29/.

От страна на служителя В. Е. С. е депозирано писмено обяснение под формата на възражение № 513р-1617/06.01.2021 г., в което не добавя нови факти по отношение на вече изяснената фактическа обстановка. Посочил е, че не счита, че е извършил дисциплинарно нарушение и е заявил, че действията му по никакъв начин не са били извън пределите на неизбежната отбрана, тъй като спрямо него е била употребена физическа сила от А. А. С..

Дисциплинарното производство е приключило със Становище № 513р-6326/21.01.2021 г., изготвено от дисциплинарната комисия до дисциплинарно наказващия орган, с което е предложено на служителя В. Е. С. на основание чл. 194, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗМВР вр. чл. 200, ал. 1, т. 12 и т. 15 от ЗМВР да му бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца /л.37-51/.

От страна на служителя в указания му срок са представени писмени обяснения под формата на Докладна записка № 513р-14209/17.02.2021 г., които са обсъдени от дисциплинарно наказващия орган.

Въз основа на така извършената основна проверка, е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 513з-2183 от 18.03.2021 г., с която на чл. 194, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗМВР вр. чл. 200, ал. 1, т. 12 и т. 15 от ЗМВР на В. Е. С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца. Същата е връчена лично на жалбоподателя срещу подпис на 25.03.2021 г. в 09:40 часа (л.25).

От страна на ответника в хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства: Удостоверение рег. № 513р-30059/12.04.2021 г. за компетентност на дисциплинарно наказващия орган; Заповед № 513з-16628/23.12.2020 г. за възстановяване на временно отстранен служител в СДВР по дисциплинарно производство, образувано със Заповед № 513з-14773/26.10.2020 г. на Директор на СДВР; Решение № 515/01.02.2021 г. постановено по административно дело № 11301/2020 г. по описа на АССГ; Решение № 7960/01.07.2021 г., постановено по административно дело № 4088/2021 г. по описа на ВАС.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетели бяха разпитани следните лица:

А. Н. С., баща на А. С. и В. А. Г., 17-годишна, проведен в присъствието на майка и К. А. И..

Свидетелят А. Н. С. заявява, че на процесната дата посетил мястото на инцидента, тъй като му се обадила свидетелката Г., че са на метростанция „Европейски съюз“ и че има някакъв проблем. Влизайки в метростанцията, забелязал, че идвал патрул. Видял сина си на земята. Определя го като „пребит“, с белезници,“ с доста сериозни насядания по лицето, подута скула, подуто око“. Твърди, че плачел. Заявява, че А. стоял около два часа с белезници. След това отишли до Пирогов, за да бъде прегледан от медицинско лице. Впечатления относно инцидента придобил от видеоклип, записан от приятелката на сина му.

Свидетелката Г., заяви, че познава А. С. от три-четири години, като няма спомен той да е имал пререкания с полицията. За случая в метрото, възпроизвежда по идентичен начин с посоченото от свидетеля А. С. и жалбоподателя, фактите, провокирали инцидента. Твърди, че А. дръпнал колелото си, за да го отскубне от служителя. Отрича да го е блъскал или бутал. Признава, че на излизане от метрото А. ударил вратата, но не силно, бил афектиран. Полицията ги нарекъл вандали, след което хванал за врата младежа и започнал да го влачи, като момчето започнало да се задушшава, за което свидетелката е направила видеоклип. Влачейки А., полицията го вкарал в стаичката в коридора, като докато го влачил, полицията му завъртял главата и го ударил в ръба на стаята. Свалил го на земята и му сложил белезници. Свидетелката помолила човек, който бил наблизо да помогне и той извикал полицията. Свидетелката се обадила на родителите на А.. Допълва, че полицията – В. извикал свой колега или колежата му дошъл сам от другата страна на метрото. Дошлият колега помогнал да бъдат сложени белезници на А., който вкарал в стаичката. На мястото дошли близките на А. – майка му, баща му и дядо му. Г. заявява, че не е отправяла заплахи спрямо служителите, като за А. не знае дали е отправял такива към тях. Заявява, че не познава дядото на А., нито, че знае къде работи същият, тогава го видяла за първи път.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелката Г. досежно

причините за възникване на инцидента. Същите се потвърждават от посоченото в сведенията, дадени от жалбоподателя, младежът С., както и от приложенияте по делото видеозаписи на инцидента. В останалата част – досежно твърдението, че С. не е правил опит да избута служителя с колелото си и не е блъскал грубо вратите на изхода на метрото, съдът намира същите за необективни, повлияни от емоционалното отношение към извършителя и нравствената оценка за случилото се. Освен това, същите се опровергават категорично от заснетото на приложения видеозапис.

Що се касае до показанията на бащата А. С., съдът кредитира същите с доверие. Намира обаче, че посоченото от свидетеля не допринася за изясняване съставомерните факти по случая, доколкото С. е пристигнал на мястото на инцидента след приключването му. Същите са от значение единствено досежно изводите белези от нанесен удар в областта на лицето на сина му.

В хода на съдебното производство не се събраха убедителни доказателства в подкрепа на твърдението, че служителят С. е ритал нарушителя на обществения ред. В показанията на разпитаните пред съда свидетели, а и в приложеното медицинско свидетелство не се съдържат подобни факти, които да обосноват по безспорен и категоричен начин подобен извод.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 25.03.2021 г. в 09:40 часа, а жалбата, подадена директно до съда, е депозирана на 06.04.2021 г., в рамките на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 211 от ЗМВР.

Разгледана по същество жалбата е ***неоснователна***.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл. 204, т. 3 от ЗМВР – Директорът на СДВР-МВР, разполагащ с правомощията и компетентността да издава заповеди за налагане на дисциплинарни наказания. По делото е безспорно установено, че жалбоподателят е служител по смисъла на ЗМВР, който факт се установи от представените по делото писмени доказателства.

При издаването на административния акт е спазена предвидената от закона форма съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Спазено е изискването по чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК, според което административният акт следва да съдържа дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В случая оспорената заповед отговаря на посоченото изискване – посочена е датата на издаването ѝ, както и длъжността на издателя ѝ. Оспорената заповед е издадена в съответствие на разпоредбата на чл. 210 от ЗМВР, същата съдържа нормативно изискуемите реквизити. В нея е посочено нормативното основание за издаването и, в разпоредителната част са налице задължителните за изпълнение разпореждания на Директора на СДВР-МВР. Посочени са както следва: наименование на органа, издал акта; извършителят на дисциплинарното нарушение; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и доказателствата, въз основа, на които е установено. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е мотивирана, описаните в същата факти и обстоятелства са подробно индивидуализирани и съответстват на извършеното от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 4 от ЗМВР. В оспорения административен акт е налична информация пред кой орган и в какъв срок същата може да бъде обжалвана.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с нормата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, като при налагане на дисциплинарното наказание са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, респективно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, както и дадените писмени обяснения от страна на жалбоподателя (л.72-77, л.78-79, л.26-27).

От административната преписка се установява, че дисциплинарното нарушение е установено от комисия, назначена със Заповед № 513з-14773/26.10.2020 г., издадена от Директор на СДВР-МВР (л.32-36) за образуване на дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР във връзка с Предложение рег. № 513р-91558/26.10.2020 г. на Заместник-директор на СДВР-МВР. Спазени са изискванията на чл. 207, ал. 8 от ЗМВР, служителят е запознат със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, респективно със справката, изготвена от назначената дисциплинарна комисия и му е предоставена възможност да представи писмени обяснения, видно от положения върху същата лично от него подпис. Служителят е запознат и със Становище № 513р-6326/21.01.2021 г., изготвено от дисциплинарната комисия до дисциплинарно наказващия орган. Представените от него писмени обяснения са приети от дисциплинарно наказващия орган. От страна на ответния дисциплинарнонаказващ орган във връзка са представени безспорни доказателства, че процедурата по налагане на дисциплинарното наказание е спазена, респективно правата на оспорващия не са нарушени. Видно от административната преписка е, че от страна на жалбоподателя са представени освен писмените обяснения, но и сведение по случая от 30.11.2020 г. (л.72-77). Същите са приети и обсъдени от

дисциплинарно-наказващия орган. Следователно от страна на ответния административен орган са изпълнени изискванията, уредени в нормата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР.

Настоящият състав приема, че при издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, при което е налице отменителното основание по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. Съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства, обуславя извода, че оспорената заповед е издадена и в несъответствие с приложимите материално правни разпоредби- чл. 146, т. 4 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР, посочва кога дисциплинарното наказание се смята за открито - когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно чл. 196, ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

Данни за осъществяване състава на процесното дисциплинарно нарушение са постъпили за първи път при Директор на СДВР-МВР на 21.01.2021 г. със Становище с рег. № 513р-6326/21.01.2021 г. на назначената дисциплинарна комисия до дисциплинарно наказващия орган, който е положил резолюция „Съгласен “ с предложеното от комисията наказание. Считано от тази дата, срокът за налагане на дисциплинарното наказание изтича на 21.03.2021 г. (почивен ден).

Предвид изложеното, съдът счита, че не са налице твърдяните в жалбата нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът намира, с оглед проверката на акта и на основанията по чл. 146 от АПК, че не е налице твърдяното нарушение на материалния закон.

На първо място, от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят не е спазил разпоредбите на ЗМВР и на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, а именно – не е предупредил лицето, че ще употреби спрямо него физическа сила, употребил е такава, извън пределите на абсолютно необходимата за предотвратяване непосредствена опасност за живота и здравето си. Макар съдът да се съгласява напълно с установеното в хода на проверката арогантно и агресивно поведение на свидетеля А. С. и демонстрираното явно незачитане разпорежданията на служителя на МВР, намира, че нанасянето на удар в лицето представлява превишаване правомощията на служителя и е несъответно по сила, насока и интензитет на нападението. Ето защо, споделя извода, че жалбоподателят не е действал при ситуация на абсолютна

необходимост на сила и не е взел мерки за опазване живота и здравето на лицето. По този начин, същият е нарушил основни норми от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР – т. 13, т. 15, т. 25, т. 93, гарантиращи компетентност и законност на действията на държавните служители в МВР, с което е осъществил състава на вмененото му нарушение.

Не може да бъде споделена тезата на жалбоподателя, че дисциплинарното производство е образувано с цел саморазправа и уволнение на служителя. Напротив, въпреки очевидните данни демонстративно поведение и опити за влияние на близките на младежа А. С., върху хода на проверката, дисциплинарният орган не е позволил такова и е провел обективно и безпристрастно разследване.

Що се касае до вида и размера на наложеното наказание, съдът намира, че същото е съобразено с материалния закон, като са взети предвид всички обективни факти по случая – поведението на нарушителя на обществения ред, това на служителя, предходното му такова, както и всички останали смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Съобразявайки всичко това, правилно е наложено дисциплинарно наказание за минималния срок, предвиден в закона – шест месеца.

Въз основа на изложеното настоящия състав приема, че Заповед № 513з-2183/18.03.2021 г., издадена от Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на В. Е. С., ЕГН: [ЕГН], полицай в 04 взвод в 01 група на сектор „М.“, отдел „Охранителна полиция“, СДВР на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 4 вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 вр. чл. 200, т. 12 и т.15 вр. чл 204, т. 3 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, е правилна и законосъобразна. Като такава, същата следва да бъде потвърдена, а жалбата, като неоснователна и недоказана -отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100,00 лв., съобразно разпоредбата на чл. 78, ал.8 ГПК /Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 211 и следващите от ЗМВР вр. чл. 172 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Е. С., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 чрез адв. А. Р., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 9, срещу Заповед № 513з-2183/18.03.2021 г., издадена от Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 4 вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 вр.

чл. 200, т. 12 и т.15 вр. чл 204, т. 3 от ЗМВР.

ОСЪЖДА В. Е. С., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0
, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи-МВР
юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: